

antager, at den ærede Minister vil være enig med Udvalget i denne Udtalelse. — Ligeledes skal jeg henvisse til Udvalgets Udtalelser under Nr. 180 i Betænkningen angaaende Uniformer til Invalider. Jeg skal ikke her mundtlig udvise Udvalgets Anskuelse herom, da den findes i Betænkningen. — Der er nævnt i Anmærkningerne til Lovforlaget, at Ministeren ønsker at forandre Dagpengene for Remontekommissionens Medlemmer noget ved, efter hvad vi senere have faaet oplyst, at nedsette dem en Krone, og derimod at give de Vedkommende frit Logis, som Formanden skulde besørge paa Remontefontoens Regning. Denne Hensigt har Udvalgets Flertal ikke kunnet gaa ind paa. Man har skrevet i Betænkningen, at man forbeholder sig Forslag derom, men det vil være overflødig at stille Forslag, som skal angive denne Hensigt, naar den ærede Minister her vil erklære, at han ikke lige overfor denne Stilling af Udvalgets Flertal vil foretage nogen Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser. Ønsker han derimod en Afstemning fra Thingets Side i dette Forhold, vil der blive stillet Forslag til tredie Behandling for at udtrykke dette. — Dernæst vil jeg henlede Opmærksomheden paa en fort Linie i Slutningen af Betænkningen til denne Paragraf Sp. 343—44 om eventuelt at ansætte en Kapitain i Forstærkningen som Oberst for den Bataillon i Bornholms Væbning, der ingen bestemt Oberst har. Videre har jeg ikke at anføre med Hensyn til denne Paragraf.

Scavenius: Som ærede Medlemmer ville se paa Endringsforslagslisten, er der forskellige Forslag, som Udvalgets Mindretal ikke har fundet det rigtigt at tiltræde. Nogle af dem, nemlig Forslagene under Nr. 88, 91 og 105, angaa nærmest Forslag fra Krigsbestyrelsens Side til Forbedringer i det Bestaaende, og saavidt jeg har opfattet det ærede Flertal, er dets Mening ved at ville negte disse Bevillinger kort udtrykt denne: Da vi ikke kunne opnaa Overenskomst med Krigsbestyrelsen om en ny Hærløb, lad saa det Gamle blive, som det er; lad os endelig ikke indføre nogen Art af Forbedringer, som kunde gjøre Krigsbestyrelsen mindre velvillig stemt lige over for vore Forslag. Det første Forslag under Nr. 87 angaar en Lønningsforhøielse til Direktøren og to Departementschefer i Krigsministeriet. Hvad Forslaget til Direktøren angaar, har det, om jeg ikke feiler, ikke ligget for før, men hvad det andet Forslag om de to Departementschefer angaar, er det forekommet Mindretallet, at man vil begaa en ligefrem Uretfærdighed imod de Paa-gjældende ved at negte Bevillingen, idet de ere blevene ansatte med Løfte om, at den One efter hver 3 Aars Tjeneste og den Anden efter hver 5 Aars Tjeneste skulde faae Lønningsforhøielse og ganske specielt, hvad den One angaar, som næste Aar har været 9 Aar i Krigsministeriet, har

Folkethinget ved tidligere Afstemninger anerkjendt det Løfte, som Krigsbestyrelsen i saa Henseende har givet ham, idet der to Gange er givet ham Lønningsforhøielse, og nu at negte ham den tredie Gang, turde være en underlig Inkonsekvens. Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 92, hvor Udvalgets Flertal ikke vil bevilge en forhøiet Udgift til Remontering. Det har vist sig, at Krigsbestyrelsen ikke har kunnet faae sin Hestebestand vedligeholdt med de Summer, man hidtil har bevilget, og Krigsbestyrelsen foreslaar derfor en forhøiet Bevilling. Det forekommer mig, at naar man skal holde Artilleri og Kavalleri, er det nødvendigt ogsaa at holde de fornødne Heste dertil. Allerede af den Grund kan Mindretallet ikke være med til denne Nedsættelse. Imidlertid gjorde den ærede Ordfører en Bemærkning i saa Henseende, hvorved han vilde have det slaaet fast, at denne Udgift ikke maatte betragtes som kalkulatorisk, men at Krigsbestyrelsen havde en Pligt til ubetinget at holde sig til Summen og ikke til Hesteantallet. Herom kan der vel være nogen Tvivl, men naar de ærede Medlemmer ville se hen til Statsrevisionens Betænkning for 1873—74, Side 146, ville de finde, at Statsrevisionen udtaler sig paa følgende Maade, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Med Hensyn til Priserne for de indkjøbte Heste har Ministeriet paa given Foranledning meddelt, at der i Gjemmesnit er betalt for Officersheste 454 Rd. og for Stambeste 436 Rd., hvorimod der var budgetteret 320 Rd. og 270 Rd. Da Overstridelsen saaledes ubelukkende er foranlediget ved høiere Priser, skal Statsrevisionen ikke gjøre Indsigelse imod den. Man skal tilføie, at Krigsministeriet i en Skrivelse af 4de Juni har udtalt, at Grunden til, at der i Finansaaet ikke er gjort et saa stort Indkjøb af Remonter, at Afgangen i Hestebestanden er bleven dækket, er væsentlig den, at det dertil manglede de nødvendige Bengemidler. Hertil maa man — det vil sige Statsrevisionen — „bemærke, at Ministeriet dog ikke har taget i Betænkning, at bruge 3,741 Rd. 73 ø mere end bevilget, og at Overstridelser, der kun ere en Følge af høiere Priser end beregnet, har Rigsdagen hidtil ladet passere“. Statsrevisionen gjør i den Anledning ingen Indstilling. I Statsrevisionens Betænkning for Finansaaet 1874—75 svarer Ministeriet Statsrevisionen paa en Bemærkning, den har gjort, saaledes: „Efter Statsrevisionens Bemærkning i Betænkningen af 11te September 1875 angaaende Statsregnskabet for 1873—74, ad § 22, Konto H. a., sidste Stykke (Side 146) vil Krigsministeriet imidlertid tage under Overveielse, om hvorvidt det fremtidig, naar de paa Konto H. a. til Remontering bevilgede Midler ere opbrugte, uden at de stedfindende Balancer ere dækkede, vil lade Indkjøbet fortsætte, indtil den fornødne Erstatning er tilveiebragt“. Jeg veed ikke, hvilket Resultat Krigs-